

omtalt i Endringsforslaget til § 10, og som ogsaa findes i Lovforslagets § 10, at Staten kommer til at betale Renter af de Obligationer, der ere komne ud paa Markedet, kun i dette Tilfælde bliver det selvfølgelig Hypotekbanken, der skal erstatte Staten Renterne. Man kunde gerne have sat dette ind i Lovforslaget, men jeg tror ikke, det er nødvendigt. Jeg kan ikke tænke mig en eneste, der vilde misforstaa, hvorledes den Sag skal forstaaes. Det næste Spørgsmaal angaar Statutforandringen. Den ærede Finansminister mente, at det var helt galt sat med disse Kreditforeninger, der kom og vilde ind som Interessenter, og ikke havde deres Statutter i Orden. Hvad saa? Jeg synes, at dette er klart og ligefremt, hvad der saa vil ske. Banken forlanger visse Forandringer i de Statutter, Kreditforeningerne have, for at disse overhovedet kunne blive Interessenter, og Indenrigsministeren bemyndiges til at godkende disse Statutforandringer. Det næste Spørgsmaal er med Hensyn til Bankens Stilling i de 5 Aar. Den højtærede Minister mente, at Banken ikke i nogen Retning skulde vise Moderation over for en nødlidende Kreditforening, men straks falde over den med fuld Kraft; og han troede, dette var Meningen. Ja, maaste. Det vil jo komme an paa Forholdene, men Forholdene kunne ogsaa være saaledes, at det maa være klart for Hypotekbanken, at det vil være til overordentlig stor Gæne for denne Kreditforening at klare det i Løbet af et Aar; og saa er der ikke noget i Vejen for, at Hypotekbanken kan bruge 2 Aar til at saa det indtrævet. Jeg holder mig i Virkeligheden her nærmest til Finansministeren; men der maa ogsaa være et vist Forhold i den Udtalelse; det maa tages efter de praktiske, faktiskste Forhold, som de ligge for til den Tid. Ingen kan paa Forhaand sige, om det er rigtigst, at Banken straks Naar til og slaar Kreditforeningen levende, eller at man imødekommer Kreditforeningen ved at give den Henstand i 2—3 Aar; det maa afhænge af Forholdene til den Tid. Dernæst er der Spørgsmaalet om Reserverfonden. Lad mig hertil sige, at nogen Reserverfond vil der altid blive; jeg indrømmer, at det vil være overmaade lidt, men det er ogsaa Meningen; thi hvad skal man med en Reserverfond der? Laanerne have virkelig ikke Naad til at spare en stor Reserverfond op i Hypotekbanken; thi skulde man have en saadan Reserverfond der, hvem skulde saa betale den? Det skulde Laanerne; men deres Wilkaar ere ikke saadanne, at de have Naad til at bruge Hypotekbanken som en

Slags Sparekasse, hvoraf de for øvrigt aldrig saa noget ud. Man kan nøjes med saa lille en Reserverfond som muligt; fordi Hypotekbanken er grundlaagt saa solidt, at den overhovedet ikke har Brug for nogen Reserverfond; og skulde det knibe ved en enkelt Termin, saa Pengene ikke kom saa tidligt, som Obligationernes Ejere komme og ville have dem i Hypotekbanken, betvivler jeg ikke, at Hypotekbankens Bestyrelse nok vilde vide at staffe Pengene; thi Banken er jo bygget paa et saa solidt Grundlag og har sine Forhold saaledes, at den overordentlig let kan staffe Penge, selv om den skulde betale en Smule Renter af dem. Jeg skal ogsaa angaaende Statutterne sige, at jeg ikke nærer den Tvivl, som den ærede Finansminister nærede, at Statutterne ikke kom. Hvis Finansministeren vil have Statutterne i Orden, komme de nok; thi Vantraadet vil ikke være vansteligst at saa fat paa; jeg nærer ingen Tvivl om, at Statutterne ville kunne bringes til Beje ad den her anførte Vej om trent lige saa hurtigt og sikkert, som de kunde, hvis de bleve tilvejebragte ved en kongelig Resolution; og det var den højtærede Finansminister selv, der skulde skrive den. Det er, hvad jeg har at sige til den ærede Finansminister. Hvad der i øvrigt er omtalt, er jo noget, hvorom en Diskussion kunde være meget interessant; men den vilde ikke være praktisk for Tiden.

Til det ærede Medlem fra Langeland (Brandes) skal jeg kun fremkomme med et Par ganske korte Bemærkninger. Det er klart, at han har Ret, naar han siger, at havde vi ikke haft en ordinær Finanslov her i Landet, vilde i hvert Fald ikke jeg, og jeg tror, ikke ret mange have været med til overhovedet at tillade, at der udstedtes flere Statsobligationer. Men naar det ærede Medlem siger, at det er et Statslaan, er det faktisk forkert. Det er det ikke; over for et Statslaan kan man tage sin Stilling, hvorledes man vil, uden Hensyn til, hvorledes man stiller sig her. Det, der her sker, er kun dette, at man bemyndiger eller beordrer, hvad man nu skal kalde det, Finansministeren til at udstede et vist Antal ny Obligationer, som bæres over og lægges i Hypotekbankens Pengekasse. Det er det, der sker her, og det er ikke noget Statslaan. Men paa den anden Side vil jeg indrømme, at selve dette, at udstede ny Statsobligationer, fornuftigvis kun kan finde Sted, naar man lever under ordinære Forhold, under en ordinær Finanslov. Men Spørgsmaalet om Statslaan og det, der her sker, er noget, som i hvert Fald er ikke saa lidt forstelligt.